

ת"פ 45094/10-13 - מדינת ישראל נגד מ א ד

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 45094-10-13 מדינת ישראל נ' ד

בפני	כבוד השופטת - נשיאה עינת רון
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמת	מ א ד

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד מיקי ברגר

ב"כ הנאשמת עו"ד שרית מרום

הנאשמת בעצמה

החלטה

פתח דבר

הנאשמת הודתה, במסגרת הסדר טיעון, בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש של בן זוג, לפי סעיף 382(ג) לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

בהתאם לעובדות כתב האישום המתוקן, ביום 17.07.13, התגלע ויכוח בין המתלונן לנאשמת, בני זוג, בדירתם שבמזכרת בתיה. במהלך הויכוח, אחזה הנאשמת בחולצת המתלונן והובילה לקריעתה. המתלונן פנה לעבר מכשיר הטלפון על מנת להתקשר למשטרה, בעוד הנאשמת המשיכה לאחוז בחולצתו. למתלונן נגרמו שריטות בבטנו.

טיעוני המאשימה

ב"כ המאשימה התייחסה בטיעוניה לעונש לחומרת העבירה ולערך החברתי הנפגע כתוצאה ממעשיה של הנאשמת. הנאשמת ביצעה עבירה של אלימות במשפחה ולכן, פגעה בשלמות התא המשפחתי ובהגנה על גופו של אדם. עוד הדגישה כי בית המשפט העליון אמר דברו לא פעם ביחס לחומרת עבירות האלימות בתוך

המשפחה.

שירות המבחן התרשם ממערכת יחסים רוויה בקונפליקטים בין בני הזוג ואלימות הדדית וכי לנאשמת נזקקות טיפולית גבוהה.

ב"כ המאשימה ציינה כי המלצת שירות המבחן להמנע מהרשעתה של הנאשמת אינה עולה בקנה אחד עם הקריטריונים שנקבעו בפסיקה וכך, גם אין הנאשמת מצוייה בגדרי מתחם הסטייה ממתחם העונש ההולם בשל שיקום. שירות המבחן אמנם המליץ על שילובה של הנאשמת בהליך טיפולי ושיקומי, אך היא טרם החלה בו.

המאשימה עתרה כי הנאשמת תורשע ויושת עליה עונש צופה פני עתיד, קנס וצו מבחן.

טיעוני ההגנה

ב"כ הנאשמת ציינה בטיעוניה הן את נסיבות ביצוע העבירה והן את נסיבותיה האישיות של הנאשמת.

ב"כ הנאשמת הדגישה כי מעשיה של הנאשמת נעשו על רקע ויכוח עם בן זוגה, כשברקע עומדת מערכת יחסים עכורה בין השניים והיותם דרים תחת קורת גג אחת, למרות קיומם של הליכים משפטיים בין השניים.

הנאשמת מבינה את הפסול במעשיה, הביעה חרטה ומגלה אמפתיה כלפי המתלונן, על אף מערכת היחסים ביניהם. עוד ציינה כי יש ליתן משקל לכך שהנזק שנגרם למתלונן בדמות שריטה אינו חמור.

לדידה של ב"כ הנאשמת, מתחם העונש ההולם במקרה דנן נע בין אי הרשעה לעונש מאסר מותנה. עוד ציינה כי באם בית המשפט סבור כי מתחם העונש ההולם הינו שונה, מבוקש כי בית המשפט יחרוג מן המתחם בשל שיקולי שיקום, כך שעניינה של הנאשמת יסתיים באי הרשעה וצו מבחן.

ב"כ הנאשמת הדגישה את נסיבות חייה הקשות של הנאשמת אשר הינה עולה חדשה מצרפת ונמצאת בגפה בארץ. הנאשמת מנהלת אורח חיים נורמטיבי ונעדרת עבר פלילי.

ב"כ הנאשמת הדגישה כי יש להתחשב במורכבות הטיפול בילדם המשותף של בני הזוג אשר מצוי בהשמה חוץ ביתית ומצבו עדין. עוד ציינה כי למרות ששירות המבחן אינו מצוין זאת בתסקירו, משרתה של הנאשמת כסייעת בגני ילדים, תיפגע בצורה מובהקת מהרשעתה.

כן, ציינה את חלופי הזמן מעת ביצוע העבירה.

הנאשמת הביעה חרטה על מעשיה בדבריה בפני בית המשפט וציינה כי ההליך המשפטי הפלילי המתנהל נגדה לימד אותה לקח. היא הביעה תקווה כי השנה הבאה תהא חיובית יותר בשבילה ושהיא תוכל להתחיל בחיים חדשים.

תסקיר שירות המבחן

תסקיר שירות המבחן סקר את קורות חייה של הנאשמת. הנאשמת בת 51 שנים, ילידת צרפת, בעלת תפקוד

תעסוקתי תקין, מטפלת בילדים ומעסה. מזה שנים רבות היא מנהלת מערכת יחסים זוגית עם המתלונן, הם ידועים בציבור ולהם בן משותף בן 17 שנים. לנאשמת בת נוספת מקשר זוגי קודם. נעדרת עבר פלילי.

המתלונן כבן 49 שנים, אינו עובד מזה כעשר שנים, לאחר שפוטר ממקום עבודתו. הנאשמת סיפרה לשירות המבחן כי מאז החלה מערכת היחסים ביניהם להיות מתוחה וכלל שחלף הזמן, המריבות ביניהם הסלימו. בהמשך, החליטו להפרד והמאבק סביב חלוקת הרכוש המשותף הובל להסלמת הקונפליקטים. בשנים האחרונות, בני הזוג מתגוררים בחדרים נפרדים תחת אותה קורת גג, כשהיא ממשיכה לעבוד ולממן את הוצאות הבית. המתלונן מסרב לעזוב את הבית, משום שלטענתו, מדובר ברכוש משותף. הנאשמת תיארה בפני שירות המבחן כי מאז הפרידה מן המתלונן, הוא משליט אווירה של פחד וטרור כלפיה וכלפי בנם, פועל בדפוסי כוחניות ושליטה ופועל בדרך מניפולטיבית ונקמנית נגדה. לאורך השנים, תיארה הנאשמת כי בהפחתה מערכה ומדימויה העצמי, בהפחתה ובשימוש בבנם לצורך פגיעה בה. המריבות ביניהם מתאפיינות, לדבריה, באלימות מילולית הדדית ולעיתים, גם נקטו באלימות פיזית הדדית.

שירות המבחן ציין כי הם ערכו ניסיונות חוזרים ונשנים ליצירת קשר עם המתלונן. אולם, לא נענינו על ידו.

הנאשמת הסבירה את הרקע לביצוע העבירה, במריבה עם המתלונן הנוגעת לצפייה בטלוויזיה. תיארה אלימות פיזית הדדית במקרה דנן והסבירה את התנהגותה האלימה כלפי המתלונן כנובעת מחוסר ברירה, כששירות המבחן התרשם כי נוטה להתמקד בתוקפנות המתלונן ובקורבנותה.

מאינפורמציה שהגיעה מהמחלקה לשירותים חברתיים עולה כי המשפחה מוכרת ומטופלת במחלקה מזה שנים רבות. לאורך השנים, שיתפה הנאשמת את גורמי הטיפול באווירת האלימות לה חשופה בביתה, מצב המוביל לאובדן שליטה מצד שני בני הזוג. עוד תיאר שירות המבחן את מצבו המורכב והעדין של בנם של הנאשמת והמתלונן אשר שולב בפנימייה לפני כשלוש שנים לאור מעורבותו וחשיפתו לסכסוך הזוגי בין הנאשמת לבין המתלונן.

שירות המבחן התרשם כי הנאשמת נוקטת באלימות כלפי המתלונן בעיקר כתגובה לאלימות שהוא מפעיל כלפיה. עוד ציין שירות המבחן כי אלימות זו קשורה גם לצבירת כעסים, לתסכול ולתחושות ניצול והשפלה שחוה מצדו. לצד זאת, התרשם שירות המבחן כי הנאשמת מבינה את הבעייתיות שבהתנהגותה. כן, היא חשה אמפתיה ודאגה כלפי המתלונן ומצבו הנפשי הירוד.

שירות המבחן התרשם כי קיימת נזקקות טיפולית גבוהה במצבה של הנאשמת. על כן, המליץ שירות המבחן על הטלת צו מבחן למשך שנה.

לאור העובדה כי מדובר בעבירה יחידה וראשונה שביצעה הנאשמת, הבעת החרטה על ידי הנאשמת, הפסקת האלימות, הרתעת ההליך המשפטי המתנהל נגדה, שיתוף הפעולה של הנאשמת ונכונותה להשתלב בהליך טיפולי, המליץ שירות המבחן להימנע מהרשעתה.

דין

הנאשמת הודתה, כאמור, בביצוע עבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש של בן זוג.

ב"כ הנאשמת ביקשה להימנע מהרשעתה של הנאשמת עקב נסיבות המקרה ונסיבותיה האישיות והמיוחדות.

הכלל הוא כי המבצע עבירה פלילית, יורשע בדין בגין ביצועה.

בע"פ 2083/96 תמר כתב נ' מדינת ישראל, פ"ד נב(3) 337, נקבע כך לעניין הימנעות מהרשעה:

"...הימנעות מהרשעה אפשרית אפוא בהצטבר שני גורמים: ראשית, על ההרשעה לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם, ושנית, סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה בלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים המפורטים לעיל".

הנאשמת בת 51 שנים, בעלת תפקוד תעסוקתי רציף ותקין, אשר זו לה מעורבותה הראשונה והיחידה עם החוק.

כעולה מתסקיר שירות המבחן, אין מדובר בנאשמת אשר לה קווי אישיות והתנהגות עברייניים. הנאשמת נורמטיבית, נטלה אחריות על מעשיה והודתה בהם. עוד עולה כי ההליך המשפטי מהווה בעבורה גורם מרתיע ומטלטל והנאשמת מודעת לחומרת מעשיה ומגלה כלפי המתלונן אמפתיה ודאגה. מעשיה של הנאשמת הינם ברף התחתון ביותר. במהלך ויכוח שהתגלע בין הנאשמת לבין המתלונן, אחזה הנאשמת בחולצתו של המתלונן ומשכה בה, כאמור. כתוצאה מכך, נשרט זה בבטנו.

לאור האמור לעיל, נראה כי הרשעה תפגע בנאשמת פגיעה שאינה מידתית בנסיבות העניין וכי מתקיימות בעניינה של הנאשמת נסיבות מיוחדות המצדיקות סיום ההליך המשפטי בדרך של אי הרשעה.

לאור האמור לעיל, הנאשמת לא תורשע ויוטל עליה צו שירות לתועלת הציבור בהיקף של 60 שעות, בהתאם לתכנית שיגבש שירות המבחן.

שירות המבחן מתבקש לגבש תוכנית של"צ מתאימה עבור הנאשמת.

מובהר לנאשמת כי עליה לעמוד בכל תנאי של צו השל"צ. באם לא תעשה כן, ניתן יהיה להפקיע את הצו, להרשיעה ולגזור את דינה מחדש.

הנאשמת תחתום על התחייבות בסך של 2,000 ₪ למשך שנה, לבל תעבור עבירה שיוחסה לו בכתב האישום. ההתחייבות תחתם עוד היום - 28.12.15, שאם לא כן, תאסר הנאשמת למשך 5 ימים

על הנאשמת יוטל צו מבחן למשך שנה.

עותק ההחלטה יועבר אל שירות המבחן.

זכות ערעור כחוק.

ניתנה היום, ט"ז טבת תשע"ו, 28 דצמבר 2015, במעמד
הצדדים.